

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/448/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816209487
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Miroslav Mandáák
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816209487.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Mandáaka a členiek senátu Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: F. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., B. XXX/XX, o zaplatenie 3 173,17 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 7Csp/10/2016-215 zo dňa 24. augusta 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a vo výroku o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v záhlaví identifikovaným rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 499,44 eur, do troch dní. Vo zvyšku žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozsudku konštatoval skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z výsledkov dokazovania.

3. Dňa 08.06.2009 strany sporu uzavreli zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, ktorej obsahom podľa čl. 1 bola 1) zmluva o zriadení účtu: typ účtu: rastový osobný účet, spôsob poplatkovania: balík Výhoda, frekvencia výpisov: mesačne, 2) návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty, 3) zmluva o poskytovaní služby elektronického bankovníctva, 4) návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte: zriadenie služby Povolené prečerpanie na osobnom účte: nie. V čl. II. Poskytovanie ďalších produktov a služieb je uvedené: 1) Majiteľ účtu je oprávnený kedykoľvek počas platnosti zmluvy požiadať o poskytovanie ďalšieho produktu / služby na formulári banky pre príslušný produkt / službu (ďalej len „návrh zmluvy“), pokiaľ banka umožňuje zriadenie požadovaného produktu / služby na základe zmluvy, 2) Návrh zmluvy, predstavuje písomný neodvolateľný návrh majiteľa účtu na uzatvorenie Zmluvy o poskytovaní produktu / služby, ktorá sa v prípade prijatia návrhu bankou stane súčasťou Zmluvy (ďalej len „Zmluva o poskytovaní produktu / služby“), 3) Zmluva o poskytovaní produktu / služby, ktorá podľa zákona nemusí byť uzatvorená v písomnej forme bude platne a účinne uzatvorená už momentom zriadenia ďalšieho produktu / služby, t. j. konkludentným úkonom banky v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, 4) Zmluva o poskytovaní produktu / služby, ktorá podľa zákona musí byť uzatvorená v písomnej forme, bude platne a účinne uzatvorená až momentom doručenia oznámenia o zriadení akoukoľvek formou majiteľovi účtu podľa čl. VI. bod 1. Zmluvy, t. j. písomným prijatím návrhu zmluvy bankou v súlade s § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Dňa 01.10.2009 žalovaná podpísala návrh majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte v súlade so zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb s tým, že je určený pre žalobcu. Podľa bodu 1. návrhu, banka zriadi majiteľovi účtu službu Povolené prečerpanie na osobnom účte formou povolenia čerpania peňažných prostriedkov do výšky debetného limitu na

osobnom účte číslo: 9054236001. Podľa bodu 2. návrhu, výšku a dátum účinnosti debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky, doručeného na adresu na zasielanie výpisov v zmysle Zmluvy. Banka má právo kedykoľvek prehodnotiť výšku debetného limitu v zmysle Všeobecných obchodných podmienok. Podľa bodu 3. návrhu, majiteľ účtu sa zaväzuje splácať čerpané peňažné prostriedky spolu s úrokmi za podmienok a v lehotách podľa Všeobecných obchodných podmienok. Podľa bodu 8., v prípade konkludentného prijatia návrhu zmluvy bankou v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, dôjde povolením čerpania debetného limitu na účte k platnému a účinnému uzatvoreniu tejto zmluvy. Vo výpise z účtu zo dňa 30.10.2009 je uvedená výška povoleného debetného limitu platná k 30.10.2009: 350,- eur (č. l. 84). Vo výpise z účtu za mesiac jún 2010 žalobca uviedol, že výška povoleného debetného limitu platná od 14.04.2010 je 350,- eur a úroková sadzba pri čerpaní do výšky debetného limitu je 16,90% ročne (č. l. 99). Vo výpise z účtu za november 2010 je uvedená výška povoleného debetného limitu platná k 02.11.2010: 240,- eur a úroková sadzba pri čerpaní do výšky debetného limitu je 16,90% ročne; vo výpise z účtu za apríl 2011 výška povoleného debetného limitu platná k 01.04.2011: 600,- eur a úroková sadzba pri čerpaní do výšky debetného limitu 16,90% ročne; vo výpise z účtu za január 2012 výška povoleného debetného limitu platná k 27.01.2012: 700,- eur a úroková sadzba pri čerpaní do výšky debetného limitu 16,90% ročne; vo výpise z účtu za júl 2012 výška povoleného debetného limitu platná k 24.07.2012: 1.000,- eur a úroková sadzba pri čerpaní do výšky debetného limitu 16,90% ročne; vo výpise z účtu za september 2012 výška povoleného debetného limitu platná k 26.09.2012: 1.500,- eur a úroková sadzba pri čerpaní do výšky debetného limitu 16,90% ročne; vo výpise z účtu za október 2012 výška povoleného debetného limitu platná k 01.10.2012: 1.500,- eur a úroková sadzba pri čerpaní do výšky debetného limitu 19,90% ročne; vo výpise z účtu za november 2013 výška povoleného debetného limitu platná k 04.11.2013: 0,- eur. Z výpisu z účtu č. 5/2013 vyplýva, že žalovaná sa s vrátením nepovoleného prečerpania (nad bankou povolený limit) vo výške 1.499,44 eur dostala do omeškania v mesiaci apríli 2013. Dňa 17.08.2015 žalobca účet žalovanej zatvoril.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že povolené prečerpanie na účte je forma úveru poskytovaného bankou, ktorý umožňuje klientovi nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený v banke. Návrh na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie podpísala len žalovaná, avšak podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu 1.10.2009 žalobca tým, že povolil čerpanie debetného limitu na osobnom účte žalovanej prijal jej návrh, čím došlo k platnému a účinnému uzatvoreniu zmluvy. Žalobca zmluvu uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a považuje sa za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalovaná pri jej uzatváraní konala v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a preto sa považuje za spotrebiteľa. Na základe uzavretej zmluvy o poskytovaní služby povolené prečerpanie, žalobca povolil žalovanej debetný limit 350,- eur, neskôr debetný limit 240,- eur (od 2.11.2010), 600,- eur (od 1.4.2011), 700,- eur (od 27.1.2012), 1.000,- eur (od 24.7.2012), 1.500,- eur (od 26.9.2012). Žalovaná sa do záporného zostatku dostala v mesiaci apríli 2013: 1.499,44 eur plus úroky 1.378,74 eur plus poplatky: 81,30 eur, 15,- eur, 30,- eur, 0,30 eur, 1,89 eur, 140,- eur, 25,- eur, 1,50 eur (celková uplatňovaná suma predstavuje 3.173,17 eur).

5. S poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. súd prvej inštancie uviedol, že tento zákon sa síce nevzťahuje na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu, ale uvedeným ustanovením nie je dotknuté ust. § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. (v znení účinnom ku dňu 1.10.2009). Z ustanovenia § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu 1.10.2009 vyplýva informačná povinnosť banky, ktorú si musí vo vzťahu ku spotrebiteľovi splniť písomnou formou, najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy. Žalobca, ktorý má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť bol potom povinný preukázať, že najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. v mesiaci októbri 2009, žalovanú, ako spotrebiteľa informoval nielen o úverovom limite, ročnej úrokovej sadzbe, ale aj o poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená, o podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, a tiež o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Zmluva o poskytovaní služby povolené prečerpanie na osobnom účte obsahuje vyhlásenie žalovanej, že sa oboznámila so znením Všeobecných obchodných podmienok (nie aj so Sadzobníkom) a zaväzuje sa ich dodržiavať. Takúto formuláciu však nemožno považovať za splnenie si povinnosti podľa § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z.. Žalobca pritom ani nepreukázal, že by sa žalovaná aj skutočne oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými ku dňu uzavretia zmluvy, a aké ustanovenia obsahovali, pretože predložil Všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.07.2016 (nie ku dňu 1.10.2009). Z ustanovenia § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom v mesiaci októbri 2009 nie je možné vyvodit', že by úmyslom zákonodarcu bolo za porušenie informačnej

povinnosti sankcionovať zmluvu jej neplatnosťou. Za analogického použitia § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. pre absenciu náležitostí, resp. niektorých z nich, je však potrebné posúdiť úver ako bezúročný a bez poplatkov. Na základe zisteného skutkového stavu vyplýva, že žalobca má nárok na zaplatenie sumy 1.499,44 eur titulom nepovoleného vyčerpania peňažných prostriedkov. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žalobca nemá nárok na úroky (1.378,74 eur) a ďalej úroky 28% zo sumy 3.173,17 eur, a ani na poplatky: 81,30 eur, 15,- eur, 30,- eur, 0,30 eur, 1,89 eur, 140,- eur, 25,- eur, 1,50 eur. Pre úplnosť v súvislosti so žalobcom uplatňovaným úrokom vo výške 28% ročne z dlžnej sumy, súd poukázal na to, že táto zmluvná podmienka bola rozsudkom Okresného súdu Košice 2 zo dňa 29.11.2013 č. k. 36C 117/2013-55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 6Co 91/2014 zo dňa 24.3.2015 vyhlásená za neplatnú, z dôvodu jej neprijateľnosti. Tento rozsudok je pre žalobcu záväzný, a preto jeho povinnosťou bolo zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich. Napokon žalobca ani nepredložil špecifikáciu poplatkov uplatňovaných v sume 81,30 eur, 15,- eur, 30,- eur, 0,30 eur, 1,89 eur, 140,- eur, 25,- eur, 1,50 eur. Uviedol len, že ide o poplatky za vedenie účtu, za upomienku, za výzvu, za zistenie zostatku z ATM inej banky, za SMS kreditné / debetné, za vedenie účtu postihnutého exekúciou, za nezrealizovanú platbu, za zrušenie trvalého príkazu. Chýbajúce požadované tvrdenia však nemožno nahradiť len predloženými listinami (výpismi z účtu), pretože povinnosťou súdu by bolo preskúmať, či uplatnené právo na zaplatenie žalovanej sumy (v časti poplatkov) je dôvodným.

6. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania žalobca podal včas odvolanie. Deklaroval uplatnenie odvolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a uplatnený nárok mu priznať v celosti.

7. Svoje odvolanie odôvodnil tým, že zákon č. 258 /2001 Z.z. sice v § 3 ods. 6 vyžaduje splnenie informačných povinností, ale neupravuje žiadnu sankciu za nedodržanie tejto povinnosti. Súd správne posúdil, že následkom nespĺnenia informačnej povinnosti nie je neplatnosť zmluvy. Analogické použitie § 4 ods. 3 zákona o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru na prípad, ktorý zákon neupravuje, nemá oporu v zákone, neexistuje judikatúra, ktorá by tento názor odôvodňovala a takýto extenzívny výklad zákona je v rozpore s princípmi právneho štátu a právnej istoty, ako ich garantuje Ústava SR. Súd prvej inštancie prekročil svoju právomoc pri výklade zákona, keď sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti aplikoval aj na prípad v zákone neuvedený. Ak by zákonodarca mal úmysel túto sankciu aplikovať aj na iné prípady, bolo by to ustanovenie § 4 uviedol alebo by uviedol výpočet demonštratívny, nie taxatívny. Ustanovenie § 3 ods. 6 zákona nie je jednoznačné ani neurčité, aby bolo nutné vykladať ho analogicky.

8. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

10. Nesprávne právne posúdenie veci je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, keď súd prvej inštancie aplikuje na zistený skutkový stav nesprávny právny predpis a tiež vtedy, keď sice aplikuje správny právny predpis, avšak tento nesprávne interpretuje.

11. V prejednávannej veci uplatnil žalobca proti žalovanej nárok na zaplatenie 3 173,17 eur s úrokom príslušenstvom, ktorý vyvodzoval zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb zo dňa 08.06.2009 v spojení s návrhom majiteľa účtu na uzatvorenie zmluvy o poskytovaní služby Povolené prečerpanie na osobnom účte zo dňa 01.10.2009. V súlade s konkludentne uzavretou zmluvou žalobca poskytol žalovanej povolené prečerpanie na jej bankovom účte, a to vo výške 350,- eur (od októbra 2009 do 31.03.2011), resp. 600,- eur (od 01.04.2011 do 26.01.2012), resp. 700,- eur (od 27.01.2012 do 23.07.2012), resp. 1 000,- eur (od 24.07.2012 do 25.09.2012), resp. 1 500,- eur (od 26.09.2012 do 03.11.2013). Podľa zmluvy sa majiteľ účtu, žalovaná, zaviazala splácať čerpané podmienky spolu s úrokmi za podmienok v lehotách podľa Všeobecných obchodných podmienok banky (ďalej len „VOP“), ktoré sa žalovaná zaviazala dodržiavať. Súd prvej inštancie v časti zamietol žalobný návrh žalobcu z dôvodu, že úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzal zo skutočnosti, že žalobca si nespĺnil informačnú povinnosť v zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch a na základe

analogie (legis) s ust. § 4 ods. 3 zákona vyvodil, že v dôsledku uvedeného je úver, poskytnutý žalovanej formou povoleného prečerpania, bezúročný a bez poplatkov.

12. Krajský súd sa v prejednávanej veci s týmto právnym posúdením uplatneného nároku nestotožnil.

13. V prejednávanej veci z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplýva, že právny vzťah medzi stranami je vzťahom spotrebiteľským, v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka s tým, že na vec je nutné podľa § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) aplikovať i ustanovenia Obchodného zákonníka o zmluve o úvere. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, na vec v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa zákon o spotrebiteľských úveroch nevzťahuje, čím ale nie je dotknuté ust. § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch o informačnej povinnosti poskytovateľa úverov formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte iným spôsobom ako na kreditnú kartu. Vo veci bolo nesporné, že žalobca si vo vzťahu k žalovanej informačnú povinnosť, vyplývajúcu mu z § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch, nespĺnil.

14. Ustanovenie § 853 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> upravuje použitie analógie legis na občianskoprávne vzťahy, ktoré nie sú upravené týmto zákonom. Súd je povinný sa nárokmi, ktoré strany v občianskoprávnom konaní uplatňujú, zaoberať a vec vyriešiť aj vtedy, keď právna norma z dôvodu svojej všeobecnosti alebo so zreteľom na komplikovanosť spoločenských vzťahov tvoriacich predmet úpravy konkrétne takýto predmet úpravy nepredvída. Právny vzťah, o ktorý ide, sa bude spravovať rovnakými zásadami, ktoré platia pre ustanovenie, ktorého aplikácia prichádza do úvahy. Použitie analógie zákona je ale podmienené tým, že niet právnej normy, na základe ktorej by sa mal posúdiť konkrétny právny vzťah.

15. V posudzovanej právnej veci použitie analógie spôsobom, ako to urobil súd prvej inštancie, neprichádza do úvahy, pretože právny vzťah medzi stranami sa jednoznačne spravuje vyššie popísanými právnymi normami. Skutočnosť, že zákon o spotrebiteľských úveroch síce obsahuje úpravu informačnej povinnosti banky (§ 3 ods. 6), avšak porušenie tejto povinnosti nesankcionuje, nezakladá bez ďalšieho prípustnosť analógie zákona, konkr. § 4 ods. 3 zákona. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že podľa § 1 ods. 3 sa zákon o spotrebiteľských úveroch (s výnimkou § 3 ods. 6), výslovne na právny vzťah medzi stranami nevzťahuje, a teda ho na vec nemožno aplikovať, a to ani formou analógie. Pre úplnosť treba uviesť, že zákonodarca v ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vymedzil taxatívne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nedostatok len niektorých z nich (§ 4 ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l)) následne v § 4 ods. 3 sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Ak by zákonodarca mienil touto sankciou postihovať aj iné nedostatky zmluvy, vyjadril by to v ustanoveniach zákona. Záver súdu prvej inštancie o tom, že úver, poskytnutý žalobcom žalovanej formou povoleného prečerpania, sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pre nesplnenie informačnej povinnosti žalobcu podľa § 3 ods. 6 zákona, potom nie je opodstatnený a dôvodný.

16. Odvolací súd zistil, že nie je dôvodný ani záver súdu prvej inštancie o tom, že dojednanie strán o výške úroku 28% z dlžnej sumy bolo rozsudkom Okresného súdu Košice 2 zo dňa 29.11.2013 č. k. 36C 117/2013-55 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 6Co 91/2014 zo dňa 24.03.2015 vyhlásené za neplatné z dôvodu neprijateľnosti a bolo povinnosťou žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov z nej vychádzajúcich. Predmetným rozsudkom vo veci, v ktorej žalobca vystupoval ako žalobca proti žalovanému fyzickej osobe - spotrebiteľovi, bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu s tým, že žaloba o zaplatenie sankčného úroku z omeškania bola zamietnutá. Zmluvná podmienka o povinnosti zaplatiť sankčnú debetnú úrokovú sadzbu za nevysporiadaný debetný zostatok na účte podľa bodu 23 na strane 4 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu bola vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Z odôvodnenia rozhodnutí vyplýva, že v uvedenej veci podľa bodu 23 na strane 4 VOP, ktoré sa na uvedenú vec aplikovali, bola banka oprávnená sankcionovať nevysporiadaný debetný zostatok na účte po zániku zmluvy debetnou úrokovou sadzbou podľa Sadzobníka, ktorá bola Sadzobníkom určená na 20 %, resp. 28 % ročne. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si uplatňuje jednak úrok zo súm, z ktorými sa žalovaná dostala do tzv. nepovoleného prečerpania (avšak nie titulom bodu 23 na strane 4 VOP) a jednak riadny úrok zo sumy povoleného prečerpania, ktorého sa vyššie popísané rozhodnutia súdov netýkajú. V tomto smere bol potom záver súdu prvej inštancie minimálne predčasný.

17. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd zrušil rozsudok súdu v napadnutej časti vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a v súvisiacom výroku o nároku na náhradu trov konania. V rozsahu zrušenej časti vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom je právny názor odvolacieho súdu záväzný (§ 391 ods. 3 CSP).

18. V ďalšom konaní súd prvej inštancie rešpektujúc vyššie popísané právne závery ohľadne toho, že žalobcom poskytnutý úver nie je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, za súčasného zohľadnenia úhrad žalovanej, opätovne vec preskúma, pričom sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov a vo veci opätovne rozhodne.

19. Toto uznesenie prijal Krajský súd Trenčín pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).